

givningen aldrig kan have ment, at, fordi en Godsseier har Omfordelingsret med Hensyn til Liggendet til en Gaard, der i og for sig er fæstepligtig, saa har han igjennem denne Ret tillige Ret til at kunne gjøre Jorden fri for Fæstepligt. Det vilde være altfor nemt sluppet. Og uagtet jeg nu slet ikke frygter for, at noget Saadant for nærværende Tid skulde kunne blive til Lov — det anser jeg en Umulighed —, saa vil jeg dog ikke ved min Stemme bidrage til, at det tilkjendegives her i Landsthinget, at vi tør være særlig sfaansomme overfor de Godsseiere, som have brugt deres Omfordelingsret paa en saadan Maade, at derved en stor Del af den fæstepligtige Jord nu er bleven fæstefri. Jeg vil ikke være med til at sige, at den saaledes frigjorte Jord fremdeles skal vedblive at være fæstefri. — Jeg maa i Forbindelse hermed i det Hele udtale min Beklagelse over den Holdning, som den høitærede Minister har indtaget overfor det Lovforslag, som han selv har indbragt her i Thinget, ligesom jeg heller ikke kan tilbageholde min Beklagelse af, at det ærede Udvalgs Flertal, som med saa stor Dygtighed og med saa stort et Flertal fik sin Mening sat igjennem ved Sagens 2den Behandling, nu ved nærmere Overveielse ligesom er kommet i Tanker om, at Alt, hvad der blev gjort og sagt ved 2den Behandling, dog muligvis var vel strengt. Jeg er til enhver Tid villig til at anerkjende og har altid anerkjendt de Mænd, som i dette vigtige Anliggende her have opløst deres Røst for at faae tilveiebragt en fornuftig Ordning af dette Forhold, der i enhver Henseende forvolder os saa mange Bryderter og Ulemper. Men, naar disse Mænd selv vige tilbage fra deres egne Anskuelser, saa gjøre de derved Noget, som de efter min Mening ikke skulde gjøre, thi de give derved kun Modstanderne et stærkt Raaben i Hænde. Hvis denne Sag skal blive til Noget, saa maa den føres med Skarphed, hvorhos en skarp Tankegang maa lede det Hele. Og, naar de Mænd, som ville og kunne gjøre Noget i denne Sags Tjeneste, vise Bakken paa et saa vigtigt Punkt, saa begaa de derfor, naturligvis mod deres Villie, en Feil. — Jeg kan saaledes for mit Ved-

kommende ikke være med til at stemme for noget af de til § 4 foreliggende Forslag.

Indenrigsministeren: Jeg formoder, at den Forundring, som det ærede 6te kongevalgte Medlem (Usting) saavel som den ærede Ordfører (Brock) have følt over min Stilling til Vædringsforslaget under Nr. 13 til § 4, har forandret sig noget, siden det ærede 6te Medlem for Kjøbenhavn (Nellemann) nu har udtalt sig. Jeg maa derimod tillade mig at sige, at jeg er ikke mindre forundret over den Maade, hvorpaa det ærede 6te kongevalgte Medlem har kunnet forstaa det af mig under Nr. 8 stillede Underædringsforslag til Udvalgets Vædringsforslag under Nr. 2. Jeg kommer herved ogsaa ind paa det Spørgsmaal, som den ærede foregaaende Taler (Rasmussen) berørte, nemlig min Stilling i det Hele overfor dette Lovforslag og særlig overfor de Forslag, der ere stillede til dets § 4. Jeg opfatter da nu ikke Sagen saaledes, at det ved Vedtagelsen af de paagældende Vædringsforslag skulde kunne siges at være givet eller anerkjendt, at den Anskuelse med Hensyn til de i § 4 omhandlede Forhold, som navnlig er bleven forfægtet af det ærede 2det Medlem for 9de Kredts (Gstrup), skulde være den rette. Jeg opfatter kun Sagen saaledes, at man vil lade en Dom komme imellem, saaledes at den afgjør, hvilken af de tvende Opfattelser, enten den, som Lovforslaget fastslaar for Fremtiden, eller den, som det nævnte ærede Medlem har forfægtet, er den rette. Saaledes opfatter jeg Sagen, og jeg vil tilføie, at jeg som en Følge deraf ikke vilde anse mig for berettiget til, naar Loven var udkommen, at lade være at forsøge paa at faae en Afgjørelse ved Dom af det heromhandlede Spørgsmaal, saasnart en Leilighed dertil fremhød sig. Og jeg tror nu ikke, at man paa nogen Maade kan lade være at tage denne Situation med i Betragtning ved Bedømmelsen af mit Underædringsforslag under Nr. 8, idet det knytter sig jo aldeles umiddelbart netop til det Parti af Udvalgets Vædringsforslag, som paa en Maade stiller en saadan Dem i Udsigt. Men jeg siger derhos, at under den Tvivl, som har været tilstede med Hensyn til disse Forhold, maa jeg ønske at